

17 מאי 2020

נציב שירות המדינה

באמצעות המייל

הנדון: תלונה כנגד היועץ המשפטי לממשלה וארבעה מעובדי הפרקליטות

אני, ליאון (אריק) שנקלר (להלן: המתלונן), מבקש להגיש תלונה לפי חוק שירות המדינה (משמעת) כנגד:

1. היועץ המשפטי לממשלה, ד"ר אביחי מנדלבלויט (להלן: היועמ"ש).
 2. רחל מטר, מנהלת המחלקה הפלילית בפרקליטות המדינה.
 3. תמר בורנשטיין, ראש תחום (פלילי) במחלקה הפלילית בפרקליטות המדינה.
 4. איתמר גלבפיש, סגן בכיר א' במחלקה הפלילית בפרקליטות המדינה.
 5. עידית פרג'ון, סגנית בכירה במחלקה הפלילית בפרקליטות המדינה.
- (להלן: צוות הבדיקה (מתייחס לארבעת עובדי המדינה מהמחלקה הפלילית בפרקליטות המדינה))

התלונה היא לפי סעיף 17 תת סעיפים: 2, 3 ו-4, לאמור:

"עובד מדינה שעשה בישראל או בחוץ לארץ אחת מאלה אשם בעבירת משמעת:

- (2). לא קיים את המוטל עליו כעובד המדינה על פי נוהג, חוק או תקנה, או הוראה כללית או מיוחדת שניתנו לו כדין, או התרשל בקיום המוטל עליו כאמור.
- (3). התנהג התנהגות שאינה הולמת את תפקידו כעובד המדינה או התנהג התנהגות העלולה לפגוע בתדמיתו או בשמו הטוב של שירות המדינה.
- (4). התנהג התנהגות בלתי הוגנת במילוי תפקידו או בקשר אתו".

להלן השתלשלות העניינים:

1. ביום 6 לנובמבר 2018, הגיש המתלונן, יחד עם אחרים, בקשה ציבורית ליועץ המשפטי לממשלה לייזום בקשה למשפט חוזר לרומן זדורוב (להלן: הבקשה הציבורית) <http://ariksworld.com/Grow/request.pdf>. כאמור על הבקשה הציבורית חתמו: פרופסור בועז סנג'רו, פרופסור ישראל אומן, פרופסור אליאב שוחטמן, פרופסור רינת קיטאי סנג'רו, פרופסור אלון הראל, פרופסור דורון מנשה, פרופסור יוסי יסעור, פרופסור דוד גולומב, ד"ר קטיה זכרוב-אסף, ד"ר יוסף זהר, ד"ר עמית פונדיק, ד"ר אבישלום וסטרייך, ד"ר מוטי מיכאלי, ד"ר דוד הנסל, ד"ר אורנה אליגון דר, ד"ר ז'ואל הנסל, ד"ר דליה צמריון חלק, עו"ד (דוקטורנט) איל גרונר, יואב סין מליה, מירון סאיצקי, יוסי שנקלר, עו"ד (דוקטורנט) טל מימרן. בנוסף, קבוצת הפייסבוק, "כל האמת על רצח תאיר ראדה ז"ל", המונה למעלה מ-200,000 חברים הצטרפה, באמצעות חתימה אישית של כל מנהליה: ד"ר חיים סדובסקי, דנה תמרי, רועי וייס וניר יסוד.
2. הבקשה הציבורית דרשה כי אם יבחר היועמ"ש "שלא להעביר את הבקשה הציבורית להכרעת בית המשפט העליון, נדרשת תשובתו והתייחסותו העניינית והמפורטת הנוגעת לכלל הנושאים שהועלו בבקשה זו".
3. ב-31 לינואר 2019 התקבלה תשובת עו"ד פיכמן בשם היועמ"ש והפרקליטות <http://ariksworld.com/Grow/fichman%20answer.pdf>, שכמובן, אינה נוגעת בפרטי הטענות.
4. המתלונן לא הסתפק בתשובה זו ועתר לבג"ץ בדרישה לאכוף על היועמ"ש את הגשת הבקשה למשפט חוזר. בג"ץ דחה את העתירה <http://ariksworld.com/Grow/bagatzdecision.pdf> תוך שהוא מצייין שהנושא נמצא בבדיקה על ידי הרשות: "ממענה פרקליט המדינה עולה כי ממצאים חדשים שהתגלו אשר

- נטען כי מצדיקים משפט חוזר נמצאים בבדיקה, ולאחר קבלת תוצאות הבדיקה תבחן משמעותם הראייתית ויחלט כיצד לפעול. אשר ליתר הטיעונים שהועלו בבקשה הציבורית, יש להניח כי ככל שאלו לא היו ידועים לגורמים המטפלים, הרי שאלו יילקחו בחשבון בעת קבלת ההחלטה בדבר המשך הטיפול לאחר קבלת תוצאות הבדיקות. בנסיבות אלו, משהדברים נמצאים בבחינה על ידי הגורמים המקצועיים הנוגעים בדבר, אין מקום להתערבותו של בית משפט זה בעת הזו. די בכך לדחיית העתירה על הסף".
5. עד ליום הגשת תלונה זו, לא קיבל המתלונן שום תשובה ו/או תגובה נוספת מהיועמ"ש ו/או מפרקליטות המדינה, הנוגעת לבקשה הציבורית ולטענותיה.
 6. לימים הגיש בא כוחו של רומן זדורוב, עו"ד ירום הלוי, בקשה למשפט חוזר.
 7. ביום 5 לאפריל 2020 הגיש צוות הבדיקה את תגובתו לבקשה למשפט חוזר.
 8. צוות הבדיקה התנגד לבקשתו של רומן זדורוב למשפט חוזר. צוות הבדיקה הצהיר כי הם בדקו "את מכלול הראיות בתיק", אולם, לא התייחסו כלל לטיעונים שבבקשה הציבורית.

הרשעת חף מפשע היא עוול ענקי. כאשר, מועלות טענות רבות לחפותו של מורשע, חייב היועמ"ש כאחראי על פרקליטות המדינה, בבדיקה של טענות אלו. עליו, כמובן, להתייחס לכל טענה וטענה בבדיקה מקיפה וזהירה, כדי להימנע מהטעות הנוראית של הרשעת חף מפשע. עת לא בדקו, היועמ"ש וצוות הבדיקה את כלל הטענות שהועלו בבקשה הציבורית לגופן – ביצעו הם, כאמור, עבירה על חוק שירות המדינה (משמעת), כאמור בסעיף 17 לחוק בתת סעיפיו: 2, 3 ו-4.

היועמ"ש, מתוקף תפקידו כאחראי על פרקליטות המדינה, היה חייב להנחות, לבדוק ולפקח על צוות הבדיקה שהוא מינה מהפרקליטות. היועמ"ש לא נקט בשום השגחה ניהולית על צוות הבדיקה כמתחייב מתפקידו. היועמ"ש כלל אינו מוזכר, במסגרת תשובת צוות הבדיקה, כמי שנקט באיזו שהיא פעולה כמתחייב מתפקידו ומחובתו כעובד המדינה.

שירות המדינה ואמון הציבור בשירות זה נפגעים פגיעה קשה מהתנהגות זו של היועמ"ש וצוות הבדיקה מטעם פרקליטות המדינה. זלזול בטענות הציבור, זלזול בטענות מלומדים ומשכילים והתנהגות בלתי הוגנת כלפי אילנה ראדה, אימא של תאיר ראדה ז"ל. היועמ"ש וצוות הבדיקה בוחרים לשקר, להכחיש, להסתיר ולתמוך בשגיאות משפטיות קשות – הכול בניגוד לחובתם כעובדי המדינה תוך שהם מפרים את הוראות סעיף 17 בתת סעיפיו 2, 3 ו-4.

ת/2 - סתירת שעת הרצח

בסעיף 13 לבקשה הציבורית, מועלית טענה על סתירה בין שעת הרצח, 13:30, שבכתב האישום, שהתקבלה בבית המשפט, לבין מסמך משטרתי, שהוגש כחלק מראיות התביעה (ת/2 בסעיף י'), האומר: "נחקרו חברים של הילדה שראו אותה באותו יום בסמוך לשעת ההיעדרות, ע"פ אחת העדויות המנוחה נראה בסמוך לשעה 14:10 יחד עם עוד חברה, המנוחה הודיעה שהיא הולכת לברזייה לשתות מים ומאז נעלמו עקבותיה" (השגיאה במקור). אז איך אמור עובד ציבור בשירות המדינה לבדוק טענה שכזו?

בדיקה ראשונה היא בדיקת המסמך, ת/2 ובדיקת הסעיף. אם הציטוט נכון, יעבור פקיד הציבור לשלב הבא.

בדיקה שניה היא בדיקה - האם מסמך זה מהווה חלק מהראיות שבית המשפט עשה בהם שימוש עת שקבע ששעת הרצח היא בסביבות 13:30. אם לא עשה בית המשפט שימוש בראיה זו, הרי שפקיד הציבור צריך לעבור לבדיקה הבאה.

שתי הבדיקות הראשוניות הן קצרות ביותר, פשוטות וקלות לביצוע.

אני חייב לציין כי אין משמעות, אם קיימת בכלל טענה שכזו, לכך שההגנה הסכימה עם שעת הרצח (סביבות 13:30) למניעת הבדיקה. שכן, זו בדיקה של ראיות ועובדות שההגנה ובית המשפט לא הבחינו בהן ולא נלקחו בחשבון כחלק ממארג הטיעונים, שכן אחרת ראיה זו הייתה נופלת בבדיקה השנייה.

הבדיקה השלישית של עובד הציבור צריכה לבדוק את המסמכים והמזכרים שמהם הרכיב, סנ"ץ מוקי זמברג, את המסמך הזה, ת/2. גם זו, אמורה להיות בדיקה קלה, של מספר מסמכים כדי לראות את העדות עליה סמך. האם מצוטטת העדות נכונה, או שמא, קיימת כאן, טעות קולמוס בציטוט השעה.

עת יבצע עובד הציבור את הבדיקה השלישית, הוא יגלה כי המסמכים לפיהם הכין סנ"ץ מוקי זמברג את ת/2, לא הועברו לידי ההגנה ובית המשפט. מצב זה מחייב את פקיד הציבור לדווח למנהליו ולהעביר ללא דיחוי את המסמכים שמצא לידי ההגנה ולידי אילנה ראדה אימא של קורבן הרצח, תאיר ראדה ז"ל.

אין המתלונן יודע מה יעלו הבדיקות של עובד הציבור. המתלונן יודע שבדיקות שכאלה לא בוצעו והוא לא קיבל שום תגובה לגביהן. המתלונן יודע, שהמסמכים ששימשו את סנ"ץ מוקי זמברג להכנת ת/2 לא הומצאו לידי ההגנה ובית המשפט. כל המסמכים שהוגשו להגנה מצויים בידי פעילי הציבור, הפועלים להכרה בחפותו של רומן זדורוב. לא נמצאו, בבדיקה חדשה, בכל המסמכים שהתקבלו אצל ההגנה, המסמכים ששימשו את סנ"ץ מוקי זמברג להכנת ת/2.

האם קיימת עדות לשעת רצח שונה, כנטען במסמך? האם זוהי טעות קולמוס? למה המסמכים עליהם ביסס סנ"ץ מוקי זמברג את הכנת ת/2, הוסתרו מההגנה ומבית המשפט?

פקיד ציבור המקיים את עבודתו כנדרש, מחויב לביצוע הבדיקות שתוארו ומחויב בדיווח עליהם הן למנהליו והן למתלונן. משלא בוצעה בדיקה כנדרש בסדרי מנהל תקינים, הרי שחלה כאן עבירה על פי חוק שירות המדינה (משמעת) של היועמ"ש וצוות הבדיקה על פי סעיף 17 לחוק, בתת סעיפיו: 2, 3 ו-4.

ה"סיפור" של הגברת ויקטוריה אוסוב – שקרי השוטרים

בסעיף 14 לבקשה הציבורית מסופר "סיפורה" של הגברת ויקטוריה אוסוב. הגברת ויקטוריה אוסוב היא המנקה של קומת הביניים בה נרצחה ונמצאה גופתה של תאיר ראדה ז"ל. גברת ויקטוריה אוסוב נחקרה, עפ"י המזכרים שהועברו להגנה ולבית המשפט, רק לאחר כחודש מהרצח.

כדאי לחזור על משפט זה שוב: גברת ויקטוריה אוסוב נחקרה, עפ"י המזכרים שהועברו להגנה ולבית המשפט, רק לאחר כחודש מהרצח.

עפ"י עדויותיהם, בבית המשפט, של רפ"ק (בתוארו אז) יורם אזולאי ורפ"ק אלכסנדר (סשה) סטריז'בסקי, בבית המשפט, כל עובדי הניקיון נחקרו בתוך ארבעת הימים הראשונים של החקירה.

עדותה של הגברת ויקטוריה אוסוב מפרקת לגמרי את התיאוריה המשטרית, כאשר הגברת ויקטוריה אוסוב מעידה כי היא הייתה בתא שירותים מספר 2, בו נמצאה גופתה של תאיר ראדה ז"ל, ביום הרצח בסביבות השעה 16:00, ותא השירותים מספר 2 היה ריק.

רגע, זה יכול להיות?! עדות פוזיטיבית של עדת ראייה שסותרת את כל התיאוריה של התביעה?!

עובדת הניקיון בקומה בה בוצע הרצח לא נחקרה מידיית?! עדת מפתח זו, לא נחקרה מידיית?! או שמא היא נחקרה מידיית ועדותה הוסתרה?! מה קורה פה?!

אולי היא ראתה משהו?! אולי ברשותה מידע מדהים שעשוי לשנות את כל החקירה?! וואלה, באמת לגברת ויקטוריה אוסוב, מידע מדהים. עדותה מראה שתאיר ראדה ז"ל נרצחה בסביבות השעה 16:00. וואו! לא יאמן.

ראה זה פלא, אותו השוטר שחוקר את הגברת ויקטוריה אוסוב, אחרי כחודש מהרצח, לא עושה דבר. מפקדיו, לא עושים דבר והפרקליטה המלווה, גם היא – לא עושה דבר. אף אחד לא מנסה לאמת את עדותה, שניתנה במאוחר, ברשלנות חקירתית מהדרגה הראשונה, וככה היא נשארת עד שבמקרה מגלה את ה"סיפור" הזה, לאחר כ-12 שנה, המתלונן.

האם נלקחו מהגברת ויקטוריה אוסוב טביעות אצבעות? דנ"א? נעליה? הרי הגברת ויקטוריה אוסוב קושרת את עצמה לזירת הרצח.

כשאני מספר את ה"סיפור" של הגברת ויקטוריה אוסוב לאנשים שונים, הם לא מאמינים לי, ואני מבין אותם. גם אני, התקשיתי להאמין ל"סיפור" של הגברת ויקטוריה אוסוב. גם אני, בדקתי את עצמי ואז בדקתי את עצמי, שוב. העובדות נכונות.

בבקשה הציבורית, התבקש היועמ"ש לבדוק:

"היועץ המשפטי לממשלה מתבקש לבדוק את המידע הנוגע לחקירתה של הגברת אוסוב. היועץ המשפטי לממשלה מתבקש לבדוק את פעילות המשטרה לאימות או פסילת עדותה של הגברת אוסוב. היועץ המשפטי לממשלה מתבקש לבדוק מתי נלקחו דגימות דנ"א וטביעות אצבע מהגברת אוסוב ומה עלה מהשוואת ממצאיה הפורנזיים של הגברת אוסוב עם ממצאי הזירה?"

כל כך הרבה שאלות מתעוררות מ"הסיפור" של הגברת ויקטוריה אוסוב.

ה"סיפור" הזה הוא מיקרו-קוסמוס של החקירה של רומן זדורוב. עדת מפתח, לה מידע קריטי לגבי החקירה – אינה נחקרת מיד לאחר הרצח. רשלנות?! זלזול בחקירה?! שקרים בעדויות השוטרים?! למה צריכים השוטרים לשקר בעדותם בפני בית המשפט?! הסתרה של מידע?! כאשר, הגברת ויקטוריה אוסוב, נחקרת – לא עושים גופי החקירה דבר לאימות עדותה.

חמור מכך הוא הזלזול של היועמ"ש וצוות הבדיקה. ה"סיפור" של הגברת ויקטוריה אוסוב נטען בבקשה הציבורית. מלוא חומרתו של ה"סיפור" הזה ידועה ליועמ"ש ולצוות הבדיקה. קל מאוד לבדוק את העובדות הנטענות ואת תשתית ה"סיפור" – דקות קצרות של עבודה. אולם, היועמ"ש וצוות הבדיקה לא עושים דבר. בכך הם פוגעים מהותית בשירות הציבורי, מתנהגים כלפי המתלונן וחותרים הבקשה הציבורית בהתנהגות בלתי הולמת ומפירים ברגל גסה את חובתם כעובדי ציבור ומשרתי ציבור. היעדר הבדיקה ל"סיפור" של הגברת ויקטוריה אוסוב מקים ליועמ"ש ולצוות הבדיקה עבירה על פי חוק שירות המדינה (משמעת) בסעיף 17 בתת סעיפיו: 2, 3 ו-4.

סריקת המקלט

בסעיף 9 של הבקשה הציבורית מועלית טענה נוספת לשקר בעדות בפני בית המשפט, של רפ"ק (בתוארו אז) יורם אזולאי, הנוגע לאי סריקת המקלט, בו רומן זדורוב השאיר את בגדיו המגואלים בדם ואת כלי עבודתו, המגואלים גם הם בדם – לפי טענת המשטרה ופרקליטות המדינה.

כאשר מבצע צוות הבדיקה את בדיקותיו בקשר עם בקשת רומן זדורוב למשפט חוזר – הרי שהשארית בגדיו וציודו של רומן זדורוב בבית הספר, היא ראייה המשמשת לחפותו.

לא רק שהשוטרים שסורקים את המקלט לא מגלים דבר, המחפשים מהציבור הרחב, גם הם סורקים את המקלט ולא מגלים דבר. כאמור, בת/2 סעיף ח': "נערכו סריקות בשטח ביה"ס ומסביב לו, לא נתגלו ממצאים כלשהם בסביבה". כזכור המזכרים ששימשו להכנת ת/2 לא הומצאו לידי ההגנה ובית המשפט. כאשר יעלו מסמכים אלה בבדיקה יש להעבירם, כאמור, לידי ההגנה ולידי אילנה ראדה.

חמור מכך, השוטרים שרואים את רומן זדורוב ורעייתו שבאו לקחת את הציוד שלו ביום חמישי ולא מאפשרים לו את זה, לא בודקים את הציוד?

וכשהוא ורעייתו חוזרים ביום שישי ומקבלים את הציוד שמוצא מזירת העבירה (בית הספר כולו מוגדר כזירת העבירה), גם זה נעשה ללא בדיקה של השוטרים?! עוד רשלנות?! מנוגד לנוהלי החקירה?!

ומה עושה עם המידע הזה היועמ"ש וצוות הבדיקה? הם מתעלמים מזה. בהתעלמות זאת, מפירים היועמ"ש וצוות הבדיקה את חובתם כעובדי ציבור ועוברים עבירה, כאמור, על פי סעיף 17 לחוק שירות המדינה בתת סעיפיו: 2, 3 ו-4.

כיס השתן הריק

סעיף 4 בבקשה הציבורית מביא ראייה חדשה מפיו של ד"ר חן קוגל, מנהל המכון לרפואה משפטית. על פי ראייה זו, תאיר ראדה ז"ל נרצחה בתוך כרבע שעה מהטלת מימיה וכנראה, הותקפה בעת יציאתה מתא השירותים.

כתב האישום המתאר את רומן זדורוב מחכה מחוץ לחדר השירותים לקורבן אקראי, אותו הוא רוצח, לפני שהקורבן מטיל את מימיו – אינו אפשרי ואינו נכון.

בנוסף, לוח הזמנים אותו הגישה הפרקליטות לבית המשפט <http://ariksworld.com/Grow/timetable.pdf>, אינו מראה אפשרות להטלת מימיה של תאיר ראדה ז"ל, לפני רציחתה.

לראיה חדשה זו משמעות משפטית ועובדתית רבה. גם במקרה זה, נתקלת ראייה זו בהתעלמות וזלזול של היועמ"ש וצוות הבדיקה. בהתנהגותם זו הם מבצעים עבירה על חוק שירות המדינה (משמעת) בסעיף 17 בתת סעיפיו: 2, 3 ו-4.

סכין הרצח

בסעיף 8 לבקשה הציבורית מועלה עניין סכין הרצח. עת קיבלו שלושת שופטי בית המשפט העליון את חוות דעתה של ד"ר מאיה פורמן ופסלו את חוות דעתו של ד"ר קונסטנטין זייצב – הרי שהם קבעו שתאיר ראדה ז"ל נרצחה בסכין משוננת שאינה סכין יפנית.

זוהי הפעם הראשונה במדינת ישראל בה כלי הרצח הנטען בכתב האישום אינו נכון.

מצב זה מחייב הכרה בחפותו של רומן זדורוב.

היועמ"ש וצוות הבדיקה מחויבים כחלק מהותי מחובתם כעובדי ציבור להכיר בעובדה שרומן זדורוב חף מפשע. אין אפשרות לעובד ציבור, להיתלות בשגיאות של שופט המוגדרות על ידי שופט אחר כ: "ספקולציות שאין להן אחיזה בראיות, הניצבות מול ראייה אובייקטיבית ברורה שאינה מתיישבת עם ההודאות, כפשוטן".

זוהי חובתם של עובדי הציבור, לחתור לאמת. אם הם יודעים על שגיאה משפטית, עליהם להתייצב כנגדה ולתקנה.

אי הכרתם של היועמ"ש וצוות הבדיקה, בחפותו של רומן זדורוב, למרות העובדה שאין בחזקתו כלי רצח שכזה, ובנוסף הוא לא נקשר לכלי רצח שכזה – היא פגיעה מהותית בשירות הציבורי. זוהי עבירה ברורה על חוק שירות המדינה (משמעת) בסעיף 17 ובתת סעיפיו 2, 3 ו-4.

השמדת ראיות המכנסים

בסעיף 10 לבקשה הציבורית, מועלית הטענה לגבי זריקת המכנסים שנמצאו באתר הפסולת על ידי החוקרים. גם בבקשתו של רומן זדורוב למשפט חוזר, עולה טענה זו.

אני מבקש לצטט מתגובתם המבישה של צוות הבדיקה לעניין זה:

"3.כ. השמדת מכנסים שנמצאו במזבלה

468. טענת ב"כ המבקש בתת פרק 8.7 עניינה זוגות המכנסים שנתפסו במזבלה במהלך החיפושים אחר המכנסים שלבש המבקש בזמן הרצח, ואשר לטענתו זרק אותם לאחר מכן. נטען כי החוקרים חיפשו מכנסים ובהם סימני דם, וכאשר נמצאו במזבלה מכנסים כחולים "נקיים" מדם, הם הושמדו בכוונה במקום להציגם למבקש. זאת, כדי שהמבקש לא יוכל לזהות את מכנסיו ולחזק את טענתו בדבר חפותו.

469. טרם תתייחס המשיבה לגופה של הטענה, תזכיר היא שוב כי המסגרת המשפטית בענייננו היא בחינת בקשה לקיום משפט חוזר. בהקשר זה, חובה לזכור כי טענה זו הועלתה כבר בפני בית המשפט קמא, במסגרת סיכומי ההגנה (עמוד 100). היינו, הטענה נטענה והיתה בפני בית המשפט קמא בעת שנתן את הכרעת דינו.

470. לגופו של עניין, המשיבה אינה חולקת על התיאור העובדתי שבבקשה שאין בו חידוש – מכנסים כחולים שנמצאו במזבלה, שבבדיקה לא הגיבו לחומר המאתר דם, אכן הושמדו. עם זאת, המשיבה חולקת מכל וכל על ייחוס כוונת הזדון לחוקרים בעניין זה. אין בסיס לטענה כי מדובר במעשה מכוון

של החוקרים שנועד למנוע מהמבקש להוכיח את חפותו, שכן לו היו החוקרים מונעים מטעמים כאלו, יש להניח שלא היו מתעדים את ההשמדה.

471. לבסוף, המשיבה תדגיש כי בתחילת החקירה החוקרים אכן חיפשו אחר המכנסיים, בלא קשר לשאלה אם יש עליהם דם אם לאו. עוד ביום 06.12.11, עת סיפר המבקש לראשונה כי השליך את המכנסיים בהם עבד ביום הרצח לפח שליד ביתו, ערכה המשטרה חיפוש בפח, אולם לא מצאה שם את השקית ובה המכנסיים ת/136 (דוח פעולה של יובל מוזס). נזכיר עוד כי בהודאתו בפני המדובר, טען המבקש כי המכנסיים לא יימצאו לעולם, משום שקבר אותם במקום בו יוצקים כל יום בטון ת/9, (עמ' 27).

היועמ"ש וצוות הבדיקה מודים בעובדות העניין. השוטרים, שיבשו ראיות בכך שהשמידו מכנסיים שנמצאו באתר הפסולת. מכנסיים, שבבדיקה שבוצעה עליהם הראו שאין עליהם דם.

למה החליטו השוטרים לבדוק דם כקריטריון לזיהוי המכנסיים? למה?! למה, החליטו השוטרים על השמדת זוגות מכנסיים ללא דם עליהם? מה הבעיה לשמור אותם? מה הבעיה להראות אותם לרומן זדורוב, כדי שיזהה את מכנסיו? מה הבעיה להראות אותם לאשתו של רומן זדורוב או לבני משפחה אחרים? איזה פיקוח הופעל על ידי הקצינים הבכירים בחקירה ועל ידי הפרקליטות (שמלווה את החקירה) בקבלת ההחלטה להשמיד ראיות? והכול, כמובן, בראיה שעשויה לסייע להגנתו של רומן זדורוב.

החובה הציבורית דורשת מהיועמ"ש ומצוות הבדיקה להתנגד בתוקף לשיבוש ראיות על ידי השוטרים. הושקע, המון כסף והמון שעות עבודה, בחיפוש אחר מכנסיו של רומן זדורוב באתר הפסולת - למה להשמידם? למה לא לשמור את זוגות המכנסיים השונים?!

טענת היועמ"ש וצוות הבדיקה שאם היו רוצים השוטרים לעשות פעולה כזו כמוכונת: "יש להניח, שלא היו מתעדים את ההשמדה" - היא טענה הזויה הנוגדת את חובותיהם כעובדי ציבור ומשרתיו. דהיינו, פרקליטות המדינה היא מיותרת שכן כל פשע שנתפס, אינו מכוון, שכן, אחרת היה דואג הפושע שלא יתפס. זה פשוט טענה לא נתפסת.

היועמ"ש וצוות הבדיקה מאפשר לבצע שיבוש ראיות בניגוד לחובתם הציבורית. בעתיד עת יבשו שוב פעם השוטרים ראיות, מבקשת הפרקליטות מהם ש: "שלא היו מתעדים את ההשמדה", דהיינו, תהיו יותר חכמים, אל תתעדו עבירות שיבוש כדי שלא תתפסו.

במקרה של משה עזריה, עוד חף מפשע, שהורשע בהרשעת שווא, קיים גם שיבוש של ראיות מכנסיים. היועמ"ש וצוות הבדיקה מראים שהם אינם לומדים ואינם מתקדמים.

היועמ"ש וצוות הבדיקה תומך בשיבוש ראיות – וכך זה ימשך לעד!

כאמור, יש בתשובה זו משום הפרה ברורה ובוטה של חובתם כעובדי ציבור, והפרה של חוק שירות המדינה (משמעת) בסעיף 17 ובתת סעיפיו: 2, 3 ו-4.

שיבוש השחזור

בסעיף 16 לבקשה הציבורית נטען לשיבוש השחזור על ידי אחד מהשוטרים. טענה זו הועלתה גם על ידי בא כוחו של רומן זדורוב, עו"ד ירום הלוי, בבקשתו של רומן זדורוב למשפט חוזר.

תגובתם של היועמ"ש וצוות הבדיקה כאילו מדובר ב: "תנועת יד מקרית" – היא פשוט שקר.

מדובר בשיבוש ברור של השחזור. מדובר בהכוונה ברורה, שמבצע בלש מצוות החקירה (מה הוא עושה שם בכלל?!), המכוון את רומן זדורוב לשירותים בהם בוצע הרצח, בעת שהוא פותח את אזיקיו של רומן, דווקא ליד המדרגות, במקום לחכות ולתת לשחזור להימשך.

לא רק אצבעו המכוונת של הבלש אינה פעולה אקראית, כל הסיטואציה היא פעולה מכוונת לשיבוש השחזור שהרי רומן זדורוב כלל אינו יודע היכן התבצע הרצח.

היועמ"ש וצוות הבדיקה משקרים במקרה זה במצח נחושה, בניגוד מוחלט לחובתם כעובדי ציבור.

שקרים אלה, יאפשרו גם בעתיד שיבוש שחזורים והרשעת חפים מפשע - כמובן, בניגוד לאינטרס הציבורי. זוהי עבירה ברורה על חוק שירות המדינה (משמעת) בסעיף 17 ובתת סעיפיו 2, 3 ו-4.

טביעות הנעליים הזרות

בסעיף 5 בבקשה הציבורית מצוטט פוסט בפייסבוק של אילנה ראדה, אימא של תאיר ראדה ז"ל. חלק נכבד מבקשתו של רומן זדורוב למשפט חוזר מתבסס על עניין טביעות הנעליים הזרות. מאחר ונושא זה ארוך, איני רואה טעם לרדת לכל פרטי הפרטים.

היועמ"ש וצוות הבדיקה, החליטו, בהתנהגות בלתי הולמת שאינה מתאימה לעובדי ציבור, לא להתחשב, לזלזל ולהתעלם מאילנה ראדה ובדיקתה המקיפה לעניין טביעות הנעליים הזרות. היועמ"ש וצוות הבדיקה מנסים בכל כוחם ובמניפולציות שקריות להמשיך ולהיאחז בשקר.

1. העדויות לעניין זה, עקביות, מסודרות וברורות. אין "מחלף אלמוני"! אין כניסה של איש לתא השירותים, מלבד החובש (צבי נבו) והפרמדיק (איל בן משה).
2. נבדקו כל הנעליים. כך שהנטען על ידי מר עמית בסעיף 53 להכרעתו: "אך גם בהנחה שלא נפקד מהרשימה אף אחד מהעוברים ושבים בזירה, מי לידינו יתקע כי מי מהם לא ניסה "להיתלות" בתא השירותים משך שניה קלה על מנת לאפשר לאחרים לגשת לגופה, מבלי שבמהלך ההתרגשות והמהומה בתא הקטן והצפוף, הדבר נחרט בזכרוננו? או שמא אף התבייש לחשוף זאת משנשאל על כך?" הוא פשוט שגיאה. הרי גם אם מישהו שכח, נעליו מדברות.
3. היועמ"ש וצוות הבדיקה נסמכים על ציטוט סעיף 53 לעיל, פעמיים, כמוצאי שלל רב, בסעיף 109 ובסעיף 115. כאמור, זוהי שגיאה עובדתית של מר עמית וההסתמכות על שגיאה זו פוגעת בחובתם הציבורית של היועמ"ש וצוות הבדיקה, לביצוע בדיקה נכונה ואמתית.
4. העקבה המדוברת היא עקבה בדם. הזמן שעבר מהרצח עד לפתיחת הדלת הוא מספר שעות, הדם יבש ואין שום אפשרות שמישהו יצר עקבה כל כך ברורה בדם.
5. הפרמדיק שנכנס לתא השירותים 2, לא השאיר כלל עקבה. לא בדם ולא באמינו.
6. החובש שנכנס לתא השירותים 2, השאיר 2 עקבות במסדרון תא השירותים, שהתגלו באמינו, וכמות הדם בהן קטנה מאוד, אם בכלל.
7. מה ההיגיון להיכנס מהדלת ולהיתלות למעלה על הקורות!?
8. התלוי על הקורות מסתיר את האור מהפרמדיק והחובש והם לא שמים לב לכך? שניהם!?
9. העקבה בדם כוסתה בדמה של תאיר ראדה ז"ל, בדקות הספורות לאחר הרצח כשעדיין דיממה.
10. יש כאן ניסיון שקרי של היועמ"ש וצוות הבדיקה לגרום לבית המשפט ולציבור להאמין ברצף של הנחות המבוקש:

- א. קיים "מחלף אלמוני", בניגוד לעדויות רבות.
- ב. נעליו, של אותו מחלף אלמוני, אחרי שהדם על הרצפה יבש, הוכתמו בדם רב.
- ג. העקבה בדם על מכסה האסלה, כוסתה בדמה של תאיר ראדה ז"ל, בעקבות מגע קל של החובש או הפרמדיק בתאיר ראדה ז"ל עת חובר המוניטור לגופה בזירות רבה.
- ד. עקבות היציאה של אותו "מחלף אלמוני" מחדר השירותים, נעלמו.

11. קיים בג"ץ

<https://truthtoday.co.il/%D7%A2%D7%AA%D7%99%D7%A8%D7%94-9480-16/%D7%94%D7%92%D7%A9%D7%AA-%D7%94%D7%A2%D7%AA%D7%99%D7%A8%D7%94-%D7%9E%D7%AA%D7%90%D7%A8%D7%99%D7%9A-07-12-2016>

שנדחה על הסף, שוב ללא התייחסות אמתית לטענות בו, המעלה את ההאשמה שעדותו וחוות דעתו של רפ"ק ירון שור היא שקרית. היועמ"ש וצוות הבדיקה לא התייחס כלל לטענות רבות שנטענו באותו הבג"ץ. גם לעניין זה, היה חייב היועמ"ש וצוות הבדיקה לבחינה מקיפה ואמתית של טענות אלו. משלא ביצע היועמ"ש וצוות הבדיקה בחינה כאמור, הרי שהם פגעו בחובתם כעובדי מדינה ומשרתי הציבור.

12. תיאורו של מר עמית על קושי כלשהו בטיפוס על האסלה והניאגרה, נסתר באופן מוחלט ומלא בשחזור שמבצעים השוטרים עצמם ומראים את הקלות שבה הם מטפסים החוצה

בהתאם לעקבות הזרות. (ראה הסרט "לתפור חף מפשע" - <https://www.youtube.com/watch?v=grluuOpHDPE> החל מ 1:11:48).

מר דנציגר, בביקורת הכי נוקבת שאי-פעם כתב שופט מכהן על שופט מכהן אחר, כותב:

"עקבות הנעליים הזרות; חברי מצא כי זו הראיה היחידה שאינה מתיישבת עם מארג הראיות הצפוף שהוצג לחובת המערער, אך קבע כי אין בה אף כדי לקרבו "לקו הגבול של שטח הזיכוי". הוא אימץ את טענת המשיבה כי מקור העקבות הזרות הוא ככל הנראה במי מהנוכחים הרבים שביקרו בזירה ביום הרצח. כפי שפירטתי בחוות דעתי, איני סבור כי ניתן להסתפק בהשערה זו ולפטור את עצמנו מהמשמעות הראייתית של ראיה פורנזית זו, בהתחשב במשאבים ובמאמצים שהשקיעה המשיבה באיתור האדם בעל העקבות. יתרה מזאת, גם בעניין זה העלה חברי השערה שלא נטענה על ידי הצדדים, לא נדונה בבית המשפט המחוזי ואף עומדת בניגוד לטענות המשיבה עצמה. חברי הטיל ספק בקביעה כי העקבות הזרות יוצרות מסלול יציאה מהתא, קביעה שלה מסכימה המשיבה, והעלה השערה לפיה מדובר בעקבותיו של מי שנתלה על האסלה מעל המנוחה (ראו פסקאות 54-53). אין לי אלא להפנות לדבריי שלעיל, שנכתבו בהתייחס ללהב הסכין. אוסיף כי חברי עצמו ציין ש"אכן, אין ענייננו בהוכחה לגבי מקור טביעות הרגליים בתא השירותים, אלא בניחוש ובהשערה ובהיגיון, אך בהשערה סבירה שיש בה כדי להחליש עד מאוד את עוצמת הראיה היחידה שניתן לזקוף בצד 'הזכות' של המערער" (פסקה 55). אכן, לא מדובר בהוכחה אלא בניחוש ובהשערה. אשר להיגיון – ניתן להתווכח עד כמה ניתן להפליג למחוזות ההיגיון בהיעדר ביסוס ראייתי ממשי, כשעוסקים אנו בדין הפלילי."

היועמ"ש וצוות הבדיקה, בחרו לרמות ולשקר לעניין זה ובכך הם פועלים בהתנהגות בלתי הולמת כנגד אילנה ראדה, אימא של תאיר ראדה ז"ל. פעילות, שלא תעלה על הדעת, מבחינה ציבורית ואנושית לעובד ציבור כלשהו.

הבדיקה שביצעו היועמ"ש וצוות הבדיקה לגבי נושא טביעות הנעליים הזרות, אינה ראויה, מתעלמת מהעובדות והראיות השונות ומייצרת תמונה שקרית שאינה ראויה ומתאימה לעובדי ציבור. זוהי עבירה ברורה על חוק שירות המדינה (משמעת) בסעיף 17 ובתת סעיפיו 2, 3 ו-4.

עדות של מר יצחק אילן

בסעיף 11 לבקשה הציבורית מוזכר יצחק אילן, סגן ראש השב"כ לשעבר, כמי שטוען שהודאתו של רומן זדורוב היא הודאת שווא.

במסגרת בקשתו של רומן זדורוב, למשפט חוזר סיפק מר יצחק אילן, בהתנדבות ומתוך טוב ליבו, חוות דעת של מומחה לחקירות, המחזקת את טענתו שהודאתו של רומן זדורוב, הודאת שווא היא.

היועמ"ש וצוות הבדיקה מנסים, בכל כוחם, בניגוד מוחלט לחובתם הציבורית, להשתיק את מר יצחק אילן. כל פרק יג' שבתגובתם, לבקשת רומן זדורוב למשפט חוזר, עוסק בטיעונים מיותרים שמטרתם אחת היא, השתקתו של מר יצחק אילן.

הידע הרב בחקירות שצבר יצחק אילן בעבודתו הציבורית, חייב להיות מושמע ונלמד על ידי בתי המשפט, הפרקליטות והמשטרה. השתקתו של מר יצחק אילן היא פגיעה באמת, בצדק ובעיקר בידע הציבורי ובשימוש בו. להיפך, החובה הציבורית דורשת שמר יצחק אילן יעיד.

הניסיון למנוע את עדותו של מר יצחק אילן הוא עבירה ברורה על חוק שירות המדינה (משמעת) בסעיף 17 ובתת סעיפיו 2, 3 ו-4.

שערות ביד ימין

בבקשתו של רומן זדורוב למשפט חוזר, נטען כי חלק מהשערות שהיו ביד ימין של תאיר ראדה ז"ל, הועלמו.

בסעיף 465 כותבת הפרקליטות כך: "בניגוד לנטען על ידי המבקש, עיון בתמונות שצולמו על ידי המעבדה הניידת (ת/1) אינו מאפשר לקבוע כי יש יותר משערה אחת המלופפת סביב אצבעות כף ידה של המנוחה. אכן, בחוות דעתו של ינאי עוזיאל ז"ל, חוקר המעבדה הניידת, צוין כי על גבי "כף יד

ימין...דבוקות מספר שערות". כך אף סבר ינאי עוזיאל ז"ל בבירור שנערך עמו בשנת 2019, לאחר שבחן שוב את התמונות שצילם בזירה (ר' בנספח פב.).

למיטב ידיעת המתלונן, הוגשה תלונה למשטרת ישראל על העלמת שערות אלו. תלונה כנגד פרקליט המדינה (לשעבר) שי ניצן הוגשה ב- 12.3.19

https://drive.google.com/file/d/0BxZ3xhzZfZCeM0d4YnJLWWF1Q1dUTGY3R2RpSVpNaWpPWGIr/view?fbclid=IwAR21kyL2FrX8TN9DCVi_I5POnTdqOzzn7Q61Rx-efOXpc28kWQaraBXsT0

ותלונה כנגד ד"ר זייצב הוגשה ב- 31.7.19

[file:///C:/Users/User/Downloads/%D7%AA%D7%9C%D7%95%D7%A0%D7%94%20%D7%9C%D7%9E%D7%A9%D7%98%D7%A8%D7%94%20%D7%A0%D7%92%D7%93%20%D7%A7%D7%95%D7%A0%D7%A1%D7%98%D7%A0%D7%98%D7%99%D7%9F%20%D7%96%D7%99%D7%99%D7%A6%D7%91%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/User/Downloads/%D7%AA%D7%9C%D7%95%D7%A0%D7%94%20%D7%9C%D7%9E%D7%A9%D7%98%D7%A8%D7%94%20%D7%A0%D7%92%D7%93%20%D7%A7%D7%95%D7%A0%D7%A1%D7%98%D7%A0%D7%98%D7%99%D7%9F%20%D7%96%D7%99%D7%99%D7%A6%D7%91%20(1).pdf)

למיטב ידיעת המתלונן, תלונות אלה עדיין נבדקות ובוודאי שלא נשללו מהטענה ש"לא ניתן לראות יותר שערות".

לתלונה זו אני מצרף את התמונה האמורה של השערות בידה של תאיר ראדה ז"ל.

המתלונן רואה שתי שערות ושני שורשי שערות.

היועמ"ש וצוות הבדיקה בחרו שוב להיות בצד המשקר, המסתיר והמכחיש.

פעולה זו היא עבירה ברורה על חוק שירות המדינה (משמעת) בסעיף 17 ובתת סעיפיו 2, 3 ו-4.

פרויקט החפות

תיק רומן זדורוב, הוא תיק פשוט וקל. בכל מדינות העולם לא היה מוגש כנגד רומן זדורוב כתב אישום - אין ממצאים פורנזיים ביולוגיים, בזירה או מחוץ לזירה, הקושרים את רומן זדורוב לזירת הרצח של תאיר ראדה ז"ל כי רומן זדורוב לא היה בזירת הרצח.

פרויקט החפות גרם לכך שלא מוגשים יותר, בכול העולם, כתבי אישום ללא ממצאים פורנזיים ביולוגיים הקושרים נאשם לזירת עבירה.

ישנם ממצאים רבים המקימים לרומן זדורוב חפות והמצטרפים לעובדת היעדר הממצאים הפורנזיים ביולוגיים של רומן זדורוב בזירה או מחוץ לזירה:

1. ממצאי דנ"א גרעיניים ומיטוכונדריאליים זרים (שאינם של רומן זדורוב!) על בגדיה של תאיר ראדה ז"ל ובזירה.
2. טביעות אצבעות זרות (שאינן של רומן זדורוב!), לרבות טביעות אצבעות בדם.
3. טביעות נעליים זרות בדם (שאינן של רומן זדורוב!) המסמנות מסלול יציאה מתא השירותים.
4. טביעות נעליים זרות בדם (שאינן של רומן זדורוב!) בזירה.
5. טביעות נעליים זרות (שאינן של רומן זדורוב) והתגלו באמינו בחדר השירותים.
6. עשרות שערות זרות (שאינן של רומן זדורוב!) שלא נבדק זיהוין לעומק, רק, נפסל קשר של רומן זדורוב אליהן.

כשהיועמ"ש וצוות הבדיקה מתעלם מההתקדמות העולמית, של עולם המשפט, בעקבות פרויקט החפות, גורמים עובדי ציבור אלו לפגיעה קשה בשירות הציבורי. כשהיועמ"ש וצוות הבדיקה תומך בעיוות המשפטי של: "כוחם של ממצאים פורנזיים בהימצאם ולא בהיעדרם" – הוא משאיר את מערכת אכיפת החוק עשרות שנים אחורה ומונע את התקדמותה. מדובר, גם, כמובן, בפגיעה קשה של מעמד מערכת אכיפת החוק אל מול גורמי משפט בינלאומיים, המסתכלים בעין רעה על הפעילות המונעת הצטרפותה של מדינת ישראל לפרויקט החפות ועל היעדר הלמידה וההתפתחות במערכת אכיפת החוק בישראל.

היועמ"ש וצוות הבדיקה לא מתעדכנים, לא לומדים ומכתיבים מדיניות שגויה המנוגדת באופן מוחלט לפרויקט החפות. פעולה זו היא עבירה ברורה על חוק שירות המדינה (משמעת) בסעיף 17 ובתת סעיפיו 2, 3 ו-4.

סיום

מדינת ישראל, יש הקובעים, הוקמה בעקבות הרשעת שווא. האשמת השווא והרשעת השווא של אלפרד דרייפוס זירזה את רעיונותיו של בנימין זאב הרצל להקמתה של מדינת ישראל. בהרשעת השווא הזו נלחמו, אזרחים צרפתים רבים וטובים ובעיקר אמיל זולא, הזכור מ"האני מאשים" אותו פרסם בעיתון.

מכאן, שבמדינת ישראל חייבת להיות רגישות גדולה יותר להרשעות שווא. עת טוען חלק מהציבור כי מדובר בהרשעת שווא, לרבות אימא של קורבן הרצח, הגברת אילנה ראדה, מחויב היועמ"ש וצוות הבדיקה בבחינה מקיפה ואמתית של כלל הטענות. מה גם, שהבדיקה שנדרשה היא קלה וקצרה ואינה מחייבת בשעות עבודה רבות.

היועמ"ש וצוות הבדיקה לא פעלו לבחינה מקיפה של טענות ציבוריות רבות המונחות בפניהם וזאת בניגוד מפורש לחובתם החוקית והציבורית.

מדובר בעובדים בכירים, שעליהם, כמובן, צריכים לחול כללים ואכיפה משמעותיים יותר.

לא יעלה על הדעת שהיועמ"ש וצוות הבדיקה יתעלם ממידע מפורש המקים לרומן זדורוב חפות.

לא יעלה על הדעת שהיועמ"ש וצוות הבדיקה יפעל להשתקתם של אנשים הפועלים להכרה בחפות של רומן זדורוב, וינסה למנוע את עדותם.

לא יעלה על הדעת שהיועמ"ש וצוות הבדיקה יתעלם ממצאיה של אילנה ראדה, ללא שום בדיקה נוספת ויעשה זאת בהתנהגות בלתי הוגנת.

לא יעלה על הדעת שהיועמ"ש וצוות הבדיקה יתעלם מהבקשה הציבורית, מהחשיבה העובדתית והאקדמית העולה ממנה ויעשה זאת בהתנהגות בלתי הוגנת וללא בדיקה של טיעונים אלה.

לא יעלה על הדעת שהיועמ"ש וצוות הבדיקה יסתמך על טעויות ושגיאות גסות של שופטי הרוב.

לא יעלה על הדעת שהיועמ"ש וצוות הבדיקה ישקרו.

לא יעלה על הדעת שבניגוד לחובתם הציבורית, יפעל היועמ"ש וצוות הבדיקה כדי למנוע את התקדמות מערכת אכיפת החוק למאה ה-21, על פי הכללים שנקבעו בפרויקט החפות.

אשר על כן, מוגשת תלונה זו, לנציב שירות המדינה.

בטוחני שנציב שירות המדינה ימנה חוקרים לבדיקת תלונה זו ולא יירתע ו/או יחשוש ממעמדם הרם של נשואי התלונה.

בכבוד רב,

ליאון (אריק) שנקלר

ליאון (אריק) שנקלר